

NAUKŠĒNOS 2009

Robežnieks

2009. gada 30. jūnijā | Nr.3

Neatkarīgie naukšēnieši

Pirmdien Apvārsnī ciemojās trīs diži naukšēnieši un godam darīja to, kas bija paredzēts, - izgodināja Naukšēnus.

Jānis Zuments, kurš jau 12 gadus ir Naukšēnu pagasta – lielākās Valmieras rajona pašvaldības – priekšsēdētājs, stāstīja par Naukšēnu spēku un neatkarību tagadējos laikos. Patlaban pagastā ir 1580 iedzīvotāji. Lielākais darba devējs – SIA „Naukšēni”, kas izveidojās bijušā Naukšēnu kolhoza vietā un dod darba vietas aptuveni 100 naukšēniešiem. Pagastā ir arī aptuveni 100 zemnieku saimniecības, trīs veikali, vairākas kokapstrādes darbnīcas, sociālās korekcijas iestāde un vidusskola, kurā mācās arī aptuveni 40 skolēni no citām pašvaldībām. Pēc 1. jūlija vairs nebūs ne Valmieras rajona, ne Naukšēnu pagasta. Būs Naukšēnu novads, kurā apvienojušies Naukšēnu un Ķoņu pagasts. Iedzīvotāju būs aptuveni divarpus tūkstoši. Taču citādi, šķiet, dzīve Naukšēnos īpaši nemainīsies. Naukšēnu novads būs viens no mazākajiem Latvijā, jo viņi lika valdībai respektēt savu vēlmi neveidot lielu novadu. Naukšēni bija vienīgā vieta Latvijā, kur pašvaldību vēlēšanās bija iesniegts viens vienīgs kandidātu saraksts un pašvaldības vadībā ievēlēti tie paši cilvēki, kas bija iepriekš. Šo Naukšēnu fenomenu var skaidrot dažādi – vai kā uzticēšanos bijušajai pašvaldības vadībai, vai kā protestu pret daudzpartiju vēlēšanu principu. Naukšēnieši saglabā savu neatkarību, cik nu šajos laikos un apstākļos tas bijis iespējams.

Tādi viņi bijuši arī citos laikos. Par to stāstīja bijušā kolhoza „Naukšēni” priekšsēdētājs Visvaldis Skujiņš. „Nekad neesmu pildījis krievu likumus un arī šodien nepildu stulbos valdības likumus,” sacīja godājamais vīrs, kura vadībā naukšēnieši kļuva miljonāri: kolhozs „Naukšēni” izveidojās, apvienojoties 7 kolhoziem un kļuva par kolhozu-miljonāru. Pirmais lēmums, ko Skujiņš pieņēmis, bijis alus brūža slēgšana, sakot, ka labāk audzēsīm čūskas un pelnīsim ne tā vien. Čūskas gan neaudzējuši, bet šitaki sēnes, ķimenes, rapsi, graudus gan audzējuši, ražojuši minerālūdeni, kvasu un eļļas. Arī 90. gadu revolūcijas laikā Naukšēnos

valdījuši savi likumi: privātīpašumu atgūt te ļāvuši, bet kopīgo mantu nesadalījuši un stingri noteikuši, ka pēdējais traktors aizies līdz ar pēdējo zemes hektāru. Šodien šeit nav aizauguši lauki, bet ir labi saglabāts kultūras nams.

Iepazīnām arī citādus naukšēniešus, bet kuru vienojošā pazīme tomēr ir un paliek neatkarība. Sava neatkarība bija Naukšēnu muļķim, kā sevi sauca Naukšēnu Cilvēkmuzeja direktors Arnis Ozoliņš. Kāpēc viņš ir muļķis, īsti skaidrs netapa – vai tāpēc, ka nav pa pusei igaunis, kā lielākā daļa šejeniešu, pagasta priekšnieku ieskaitot, vai tādēļ, ka puse viņa esot muzeja direktors, bet otra puse pašvaldības sabiedrisko attiecību speciālists, kurš staigā ar lāču baidāmo koku un stāsta pasakas.

Vēl vienu šīspuses savdabi redzējām vakarā, skatoties novadnieka Ivara Zviedra uzņemto dokumentālo filmu „Ērik, atnāc!”. Bet vai Ēriks ir savdabis? Tādu Ēriku Latvijā ir daudz. Daudz vairāk nekā varbūt domājam. Un kas vainas Ērika dzīvei? Silties pierobežā mainās, bet viņa dzīve nemainās. Viņš ļaujās dzīvot pēc saviem rituāliem un harmonijā ar sevi.

Rasma

Dienas norise

Trešdien, 1.jūlijā

- 7.30 Sarunas ar savu ķermeni (pie muižas)
9.00 Brokastis
9.40 3x3 TV ziņas Kultūras namā
10.00 Rīta ievirzes
13.00 Pusdienas
14.00 Pēcpusdienas ievirzes
16.00 Brīvbriādis
16.30 Pievakares aktivitātes: *Apvārsnis* - Kas notiek Latvijas vidē? Diskusijā piedalīsies: Dabas aizsardzības pārvaldes ģenerāldirektora vietnieks Rolands Auziņš, Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas organizācijas „L&T” direktors Reinis Ceplis, Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ģeologs Dainis Ozols, Ekonomikas ministrijas Enerģētikas departamenta direktora vietnieks Uģis Sarma. Diskusiju vadīs vides politikas students Kārlis Rokpelnis.
18.30 Vakariņas
19.30 Daudzinājums - pulcēšanās skolas priekšā
21.00 Vakara dziesma pie estrādes, Vakara pasacīņa muižā
21.30 Vakara viesis: Par Pirmajiem Viskrievijas latviešu dziesmu svētkiem Baškortostānā stāsta Lauma Vlasova un Kārlis Rokpelnis jaunākais.
No 23.00 Nīkšana, danči

Naukšēnu Cilvēkmuzeja direktors Arnis Ozoliņš ar lāču baidāmo nūju Naukšēnu izgodināšanas pasākumā

Dienas jautājums KAS TEVI PĀRSTEIDZA NAUKŠĒNOS?

Vija Liepa:

Izbraucot no Valmieras, pavērās liels pamestības skats. Šķita, ka esam dziļos laukos. Bet, iebraucot Naukšēnos - tāda dzīvība! Var just, ka te ir centrs. Vēl ļoti pārsteidza sakoptība - cik viss ir tīrs, sakārtots, apkopts.

Līga Reitere:

Vietējo atsaucība. Neņemot vērā to, ka visas pļavas ir nopļautas un dārzi izravēti, vietējie iedzīvotāji nāca talkā ar milzīgu entuziasmu - savos dārzos sameklēja dažādus ārstnieciskos augus un atnesa tos man - jau pirmajā dienā 140, šobrīd aptuveni 160 - tik plaša ārstniecības augu kolekcija vēl nav bijusi nevienā nometnē!

Patīkami pārsteidza arī vietējie jaunieši, kuri ar milzīgu atbildības sajūtu piedalās visās nometnes norisēs. Vakar piegāju vienam vietējam puisim klāt, saku - ejam uz dančiem! Viņš atbild - labi, mēģinām! Pēc tam viņš teica - lai vai kurā Latvijas pusē nākamgad notiks nometne, es noteikti braukšu! Ja pirmajā dienā izdodas cilvēkiem radīt šādu iespaidu, tas ir fantastiski!

Ārija Liepiņa - Stūrniece:

Naukšēnos mani pārsteidza brīnišķīgā sakārtotība, harmonija. Uz Latvijā un pasaulē šobrīd valdošā haosa un izmisuma fona Naukšēni ir kā miera saliņa, vieta, kur cilvēki patiesi rūpējas par savu vietu zem saules. Man ļoti gribas ticēt, ka tā nav tikai izrādīšanās trīsreiztrīsnieku priekšā, ka sakārtotībā šeit norisinās arī ikdienas dzīve.

Amanda Hirst-Whyte:

Mani priecē, ka viss ir tik sakārtots, ka naukšēnieši ir lepni par savu dzīvesvietu. Vietējie jaunieši lieliski pārzina savu dzimto ciemu, prot to celt godā un prezentēt citiem.

Līga un Arnolds Ruperti:

Pārsteidza skaistums, kas valda visapkārt. Pateicoties vadītājiem, nometne ir lieliski izdevusies, ir saliedēta komanda, katrs lieliski zina un veic savus pienākumus. Pārsteidza arī vietējo atsaucība - vakardien braucu pa Naukšēniem, vietējie vairākkārt izlīdzēja ar ceļa parādīšanu. Silti cilvēki.

Jānis

Ģimene

Naukšēnos priecē pozitīvs pašlepnums

Grīnvaldu ģimene smaida arī pēc saulrieta. Ancei un Martai miedziņš vēl nenāk un gribas iepazīties ar draugiem, tāpēc mammai un tētim uz dančiem tikt nav nemaz tik viegli

Inesei un Aināram Grīnvaldiem un viņu meitiņām Ancei un Martai no Ķekavas pagasta "Odukalna" Naukšēnu 3x3 nometne ir ceturtā, kurā viņi piedalās. Inese bija dzirdējusi, ka ir tādas 3x3 nometnes, uz kurām brauc ārzemēs dzīvojošie latvieši, kā arī tajā piedalās izredzētas Latvijas ģimenes. Vienu gadu draudzene gatavojusies braukt uz nometni, bet neaizbrukusi, bet Inese atvērusi 3x3 mājas lapu un uzrakstījusi pieteikuma vēstuli Lūznavas nometnes vadītājiem Ainai un Gunāram Stodiem. Pēc neilga laiciņa saņēmusi uzaicinājumu uz nometni. "Lūznavas nometne mums palikusi atmiņā ar lielu sirsnīgumu, viesmīlību, lai arī paši bijām nedaudz samulsuši, meitiņas vēl bija mazas un īsti nevarējām saprast, kā pagūt uz tām ievirzēm, kur gribējās būt," atceras Inese. Ainārs Lūznavas nometni salīdzina ar pirmo skūpstu, kas bijis īpašs un atmiņā paliekošs. Naukšēnos Grīnvaldu ģimeni visvairāk priecē naukšēniešu pozitīvais pašlepnums, kas latviešiem tik ļoti nepieciešams savas pašapziņas stiprināšanai. "Tas tiešām ir pārsteidzoši, kā vietējie cilvēki lepojas ar savu dzimto vietu. Sarunās ar vietējiem jauniešiem noskaidrojām, ka viņi nemet zemē papīrus un pieskata, lai to nedarītu arī citi," stāsta Inese. Grīnvaldu ģimene uzteic nometnes organizatorus un namatēvus par to, ka viņi savā sakoptajā novadā, ir uzņēmuši 3x3 nometni. Var tikai apbrīnot vietējos cilvēkus, ar kādu entuziasmu viņi stāsta par Naukšēniem. Pirmajā nometnes dienā viņi izbaudījuši Arņa Ozoliņa Cilvēkmuzeja dzīvīgumu. "Ir redzēti dažādi muzeji, bet ka muzeja ekspozīcija var būt tik atraktīvi izmantojama, izrādāma un izstāstāma, ka ir uztverama ar visām maņām, piedzīvots pirmo reizi. Kur vēl var tapt ietērpts tautastērpā, dabūt turēt rokā sen nelietotus

darbarīkus, braukt ar plostu? Ir sajūta, ka Naukšēnos ir tāda īpašā Latvija, uz ko vajadzētu tiekties. Te ir viegli elpot un gribas visu laiku smaidīt," atzīst Grīnvaldi.

No 3x3 dančiem uz Danču klubu

Ainārs stāsta, ka viņš daudzus gadus dejojis tautas dejas kolektīvā, bet tikai 3x3 nometnē uzzinājis, kas ir danči un kā tie cilvēku iedvesmo. Grīnvaldus danči no 3x3 nometnēm aizveduši uz Rīgas Danču klubu, uz kuru viņi regulāri braukuši izdancoties ziemā. Un tad, kad nevar sagaidīt Danču kluba vakaru, Grīnvaldi danco mājās. Pie viņu ģimenes apaļā galda ēdienreizēs bieži skan arī nometnes galda dziesma. Vēl par savas ģimenes lielāko ieguvumu no 3x3 nometnēm viņi uzskata Latvijas iepazīšanu. Ar šo nometni viņi būs apguvuši visus četrus Latvijas novadus - Latgali, Kurzemi, Zemgali un Vidzemi. "Lai cik labi plānotu un īstenotu ekskursijas pa Latviju, nekad par šīm vietām nevarētu uzzināt tik daudz, kā dzīvojot nometnē, satiekoties ar vietējiem cilvēkiem un izjūtot šeit notiekošo," stāsta Ainārs. Inese uzskata, ka liels ieguvums no 3x3 ir iespēja saukt par savu draudzeni Līgu Ruperti, un Ģimenes semināros dzirdētais ir bijis noderīgs un ikdienā izmantojams. Te var gleznot, aust, pīt, filcēt, tas viss ir vairojis Grīnbergu pašapziņu un iedvesmojis Inesi tiešajam darbam Baldones vidusskolā, kur viņa māca skolēnus. Nometnē uzzinātais un apgūtais likts lietā "Odukalnā" Jāņus svinot - pīti vainagi, māja rotāta ar bērzu meijām, pīrti iets, tautastērps vilkts, ugunskurs kurts, dziedāts un dancots, lai saglabātu un meitām mācītu senču tradīcijas. Inese piebilst, ka cilvēki grib justies piederīgi un mīlēti, un 3x3 nometne ir īstā vieta, kur to mācīties un piedzīvot.

Daiga

Vairāk nekā 40 minūtes nedalītas uzmanības

Kā mātes klēpja mīlestības Jūrā ieniru, kad klusītiņām ielavījos Bēbīšu skolā, kuru vada Dina un Reinis Cepļi. Līdzās siltumam un maigumam, ko sajūtu, ik pa brīdim atsitos pati pret saviem leduskalniem (nesaņemtais un neatdotais), iestūrējusi savu apziņu blakus sēklītī, netraucējot ļaujot piedzīvot notiekošo.

Apzinātas, apdvēselotas, acīmredzamas mīlestības klātesamība katrā pieskārienā, aicinājumā, acu skatienā. Māmiņas, tēti un mazulīši – pirms pāris mēnešiem šai saulē nākuši un tādi, kas paši savām kājēlēm tipina pa zemes virsu, iestājušies Bēbīšu skolā, mācās darīt bagātāku savu kopābūt laiku. Piešķirot jēgu tām nodarbēm, kuras bieži vien tīri intuitīvi jau tiek darītas. Tautasdziesma kā taciņa pie taciņas ved no vienas pasaules atklāšanas maņas pie otras, un, lai neviens neaizmaldās, kā pasaku burve ir Dina, kas visus ne vien nosauc, bet „izdzied” vārdā, noliekot pasaules vidiņā. Maza bērna auguma vidiņā katra šūniņa ir gatava ierakstīt jaunu „ziņu” par to, kā labāk vingrināt rociņas, kājiņas, vēderiņu, muguriņu, pēdiņas, un māmiņas un tēta apziņa – kāpēc tieši tā.

Kāds labums no plaukstiņu sišanas un mušiņu ķeršanas, kāds labums no putriņas ar pieciem miltiem katliņā, kāds no – kalu, kalu kājiņas, kas par atslēdziņu plauksta mazajā pirkstiņā. Cik daudz un kam ir jābūt redzes laukā? Kāpēc tik aizraujošas ir kastītes, kurās ir kaut kas iekšā? Kam noder lakatiņi dažādos izmēros? Kāpēc tik ļoti patīk dažādas rokas sprādzes no koka bumbiņām, vai mijoties ar filcētām? Kāpēc ziepju burbuļu pūšana ir gan jautra, gan attīstoša nodarbe? (Izrādās ir nopērkami, gan tikai Somijā, ziepju burbuļi tādos trauciņos, kas apgāzoties netek ārā.)

Galvenais iekšējās kārtības noteikums Bēbīšu skolā ir tāds - lai mazulim tas sagādā prieku, bet visādi citādi kā īstā skolā – vingrošana, redzes, dzirdes, taustes, skaņas, estētiskās nodarbes, zvaniņa dzidrā skaņa, šūpuļdziesma noslēgumā, kopā vairāk nekā 40 minūtes nedalītas uzmanības, precīzāk, acīmredzamas, taustāmas, klātesošas mīlestības.

Bēbīšu skola kā zīda maigais, ieskaujošais pieskāriens, pasaules pārveidotājs atsauc mani savas un sava bērna dzīves rītū.

Sandra

Cits spēka lauks, cita enerģētika

Vīrieša cilvēku – lielu, vidēju, mazu un vēl mazāku - pulciņā ielavīties nemanāmi man neizdodas. Kā sacīt jāsaka – cits spēka lauks, cita enerģētika, citas lietas, kā liecības par darbību, mērķiem, virsuzdevumiem, cita smaka, cita aroma Vilku mācības ievirzē. Man par atvieglojumu es neesmu vienīgais sievieša cilvēks, kas gluži kā no citas planētas notiekošo piedzīvo vērotājas lomā. Toties aktīvu kopā darītāju lomā ir arī tētuki: Edmunds un Reinis.

Nodarbību telpa ir pilna ar dažādām mantām, lietām, kas man - vīrieša pasaulei nepiederošam cilvēkam - nav nedz īsti saprotamas un pielietojamas, nedz īsti nosaucamas vārdā (dažas vienkāršākās: dažādi šķēpi – metamais, duramais, zobeni, cirvji, pīķi, kaujas naži, Kalašņikova trieciensautene u.c.), un daudz drošāk es jūtos, kad esmu no tām pa gabalu vai redzu, ka tās ir īstu vīru rokās un mierpilnos nolūkos. Baiļu skudriņu rota šķērso augumu iztēlojoties vien to, ka ievirzes vadītāju Jāņa Kušņa, Jāņa Ata Krūmiņa un Uģa Treides sagādātie ieroči, gan tie, kas darināti pēc senlaiku paraugiem, gan mūsdienīgie, tiek

izmantoti tiem paredzētajiem „galējiem” mērķiem, kad brīvība un dzīvība ir viens.

Puišļu acis kārē kvēlo iepazīt, aptaustīt, pieskarties un darboties ar ieročiem un esmu mierīga, jo sirds zina, te, šajā Vilku mācībā, viņi ir drošībā, viņiem ir kam līdzināties, kurp tiekties – fiziskā un garīgā stāja, mugurkauls, balss, kustības, līdzsvars, pieredze, spēks un saudzīgums pret trauslo un maigo. Ievirzes vadītāji atmodināmo seno karavīru, kurš ir dzīvs katrā vilcēnā, ievada stāstā par Latvijas vēsturi un tās likteņgaitām. Nav vieglais darbs būt modram un noturēt uzmanību, bet turpmākajām praktiskajām nodarbēm tas piešķir jēgpilnu saturu.

Sarunās par galveno jau pirmajā dienā tiek izvirzīts nedēļas mērķis – priekšnesums nometnes noslēgumā, kas domas pavedienu aizritina pie bagātā tautasdziesmu kamoliņa, kas veltīts senajam karavīram. Dziesma kā garīgais spēkavots un līdzeklis vienlaicīgi – dziedot smeļos – „Ar Dieviņa palīdzību Visam gribu cauri tikt”.

Sandra

Mēs bildēs

Ādas apstrādē naski top “pēdas robeža ar zemi”

Bēbīšu skolīnā kopā ar mazajiem aktīvi darbojas viņu vecāki

Kā izrādās, ar zāģi prot strādāt ne tikai puiši!

Mēs bildēs

legrimuši dziļi darbos

Top jauna animācijas filma - šoreiz par vēju robežpārkāpēju

Ilona izmanto katru brīvu brīdi, lai darinātu apšu lapu cepuri

Ievirzes

Top laiva kā vecamtēvam

Skolas vecajā sporta zālē, tēviem un dēliem kopā ēvelējot, urbjot un naglojot, top koka plakandibena laiva.

“Laiva būs tāda kā vecamtēvam,” teica Kārlis Rokpelnis, kurš vada ievirzi kopā ar galdniekmeistaru Jāni Apsīti no Skaņkalnes pagasta. Jānis amatu mācījies no sava tēva, kurš bijis ratnieks un taisījis droškas, un ievirzē izmanto no tēva mantotos darba rīkus.

Arī Jāņa paša laivu *Īstu vīru darbi* darināšanas pieredze ir ne no mazajām. Vairāk nekā 100 viņa būvētu laivu, ieskaitot Madonas 3x3 nometnē taisīto, peld Latvijas upēs un ezeros. Laivu darina no ēvelētiem egles dēļiem.

“Šodien sākām ar lielu taisnstūra gabalu un esam jau tikuši līdz laivas formai,” pirmdienas pēcpusdienā teica Mārtiņš Liepa no Rīgas. Lai arī meistaram pašam patīkot darīt laivas būves sīkumus, katram ir iespēja pielikt roku laivas tapšanā.

Ap lokā izvēlēto laivas dibenu rosās galvenokārt apmēram desmit vecākie ievirzes dalībnieki, bet tikpat sparīgi blakus lielajai laivai top arī citi koka darbi. Desmit jaunākie ievirzes dalībnieki cītīgi naglo dēli pie dēļa un būvē mazas laiviņas un šautenes.

Bruno Silva no Ikšķiles sev uzbūvējis ātrgaitas kuteri, kam ir arī parocīgs rokturis, lai varētu ērti pārnēsāt starp reizēm, kad ūdenī nav pa rokai.

Bruno tēvs Žoržs daļa uzmanību starp meistara norādījumiem un padomiem un dēla kuģi. Žoržs uzskata, ka tēviem un dēļiem paredzētā ievirze ir izdevusies labāk kā viņš bija gaidījis, ieraugot pavisam jauno dalībnieku pulku.

“Lai arī ievirze nebija paredzēta tiem, kam vēl nav 13, arī viņiem ir bijusi iespēja piedalīties un mēs ar Bruno būvējām laiviņu kopā,” teica Žoržs, piebilstot, ka diemžēl, šāda iespēja viņiem kopā darboties nav katru dienu. Laivu būvē arī no Zviedrijas atbraukusī desmitgadīgā Amēlija Bekkhus, kas uz laivas būvēšanu nākusi bez vecākiem. Viņa palīdzējusi būvēt lielo laivu, to turot, lai meistars varētu droši ēvelēt, bet paši būvē motorkuģi.

“Šajā ievirzē var uzbūvēt lietas, ko citur nevar,” sacīja Amēlija. “Citām meitenēm, kam patīk būvēt, arī vajadzētu nākt būvēt laivu!”

Kārlis

Pļavas mācībā iepazīst viedu cilvēku

Esmu ļoti laimīga, ka nokļuvu šajā 3x3 nometnē. Mana pirmā ievirze bija Pļavas mācība, kurā es iepazīnu Viedu cilvēku – Līgu (Reiteri). Jau no pirmās saskarsmes ar viņas spārņo Ventiņ enerģiju sajūtu sevi daudz spēka, enerģijas un entuziasmu.... Man ļoti patīk gaisotne, pozitīvisms, atvērtība, kas valda Pļavas mācības ievirzē, kā arī visā nometnē. Līga ir tāds cilvēks, kas ar savu Ventiš izcelsmi mūs visus grupā pavēl uz dabas mātes atklāsmi, kas snauž katrā...pastumjot uz mācīšanos, izzināšanu caur darīšanu un sajūtām, kas man ir nepieciešams un vajadzīgs. Nodarbības laikā bija jāatpazīst un jāsaliek alfabēta kārtībā visus Līgas sarūpētos augus. Herbārijs tiek nepārtraukti papildināts ar nauksēniešu un pašu spēkiem un izlikts izstādes veidā kā apguves materiāls ne tikai ievirzes mācekļiem, bet pilnīgi visiem nometnes apmeklētājiem un interesentiem.

Līdz otrdienai ir savākti jau vairāk nekā 150 augu paraugi, kas izkārti apskatei.

Tāpēc visiem iesaku pieiet pie izkārtajām slotiņām-augiem un augu paraugiem pudelītēs un bundziņās, kas atrodas turpat uz galda un atpazīt daudzus augus un noskaidrot labumus, ko tie mums sniedz.

Vēl es iemācījos tādu padarīšanu kā cepures taisīšanu no apses lapām. Tas mani tā aizrāva, ka visas dienas garumā, kad vien varēju, es to darināju, un vakarā rezultāts jau bija galvā. Līga ir fantastisks cilvēks, un jebkurā brīdī, kad man bija kāds jautājums, es varēju viņu uzmeklēt un noskaidrot lietas, kas mani interesēja. Man likās, ka mūsu nodarbība, kas skaitās rīta ievirze, bija plūstoši pāraugusi no agra rīta līdz vēlam vakaram. Es zinu, ka, atgriežoties mājās no šīs nometnes, man pūrā būs ļoti daudz zināšanu un praktisku lietu, ko šeit apguvu.

Rīt mēs dodamaies pļavā lasīt Trejdeviņas zālītes mūsu puķu slotiņai, ko izmantosim peroties, un pīsim vainadziņus no smilgām... Liels paldies un uz tikšanos,

Ilona Grikmane, Rīga

Rīt Rokpelnim un Krūmiņam pirmās domes sēdes pašvaldībās

Rīt, 1.jūlijā, visā Latvijā 118 novados un republikas nozīmes pilsētās notiks pirmās jaunievēlēto deputātu domju sēdēs, kurās ievēlēs pilsētu un novadu priekšsēdētājus, vietniekus un komiteju vadītājus.

Starp nometnes dalībniekiem ir Rīgas domes deputāts Jānis Atis Krūmiņš, kas ievēlēts no Pilsniskās Savienības saraksta un Mazsalacas novada domes deputāts Kārlis Rokpelnis, kas ievēlēts no deputātu kandidātu saraksta "Salaca".

Jānis Atis Krūmiņš stāstīja, ka plānojis strādāt divās komitejās – kultūras un izglītības, taču pozīcijas līderi Nils Ušakovs (Saskaņas centrs) un Ainārs Šlesers (Latvijas Pirmā partija) izglītības un kultūras komiteju apvienojuši vienā un par priekšsēdētāju izvēlējušies Latvijas Pirmās partijas deputāti, bijušo Naturalizācijas pārvaldes priekšnieci Eižēniju Aldermani. Jānis stāsta, ka viņam ir idejas un pieredze kā rīkot kultūras pasākumus Rīgā, kā organizēt laiku tiem bērniem, kuru vecākiem nav laika savus bērnus audzināt. "Skolas pēcpusdienās ir tukšas. Lai bērniem nebūtu jāpaliek uz ielas, viņiem varētu skolās piedāvāt dažādas aktivitātes. Tāpat es

sekošu līdzī iecerei par Latvijas Okupācijas muzeja rekonstrukciju. Līdz šim Rīgas domei ir izdevies šo ieceri nobremzēt, aizbildinoties ar nepieciešamajām izmaiņām detālplānojumā, kā arī citiem iemesliem. Man kā Okupācijas muzeja administratoram šis jautājums ir ļoti aktuāls," stāstīja Jānis.

Kārlis Rokpelnis par Mazsalacas novada deputātu vēlējis būt tāpēc, ka viņš domā, ka varētu vairākas lietas darīt labāk nekā iepriekš darīts. "Patlaban konkrētus darbus, ko darīšu, nosaukt nav iespējams, jo nav zināms ar kādiem paziņojumiem klajā nāks valdība un kāds būs pašvaldības budžets. Iepriekš cīnījāmies par 5-gadīgo un 6-gadīgo bērnu sagatavošanu skolai, tagad tas atstāts pašvaldību ziņā, nav skaidrības arī par interešu izglītības nākotni," teica Kārlis.

Daiga

P.s. "Robežnieks" redakcijai zināms, ka nometnes dalībnieku pulkā ir arī SIA "Rostes" valdes priekšsēdētājs, partijas "Jaunais laiks" biedrs Madars Kalniņš, kurš ir ievēlēts par Rūjienas novada deputātu.

Mēs bildēs

Mazs atelpas brīdis Informācijas centrā

Reinis - divu vakaru uzvarētājs "Zagli"

Zāģi gaida jaunos "vilkus"

Vakara saruna

Abpusapputeksnēšanās

Nu, zini, nestātsti man pasakas...Varbūt tieši otrādi?

Pirmdienas vakara viešņas godā ir Inese Krūmiņa, lai pasaku arhetipu mijkrešlī iedegtu mazu maztīņu sveces liesmiņu pieaugušo ļaužu pasaulē.

Dvēsele, kurai nav vecuma, kura pievieno vienmēr esošai senajai pieredzei, iekodētai šūnu līmenī tagadnes apziņas gaismu, ir izslāpusi pēc valodas, kurā runā pasakas.

Sen senos laikos maziņš bērniņš, atnākot šai saulē, ir bijis gatavs mums pavēstīt visu par sevi, par vietu, no kurienes nācis, uz kurieni iet un kāpēc? Viņš jau gatavojās vērt lūpiņas, lai pastāstītu, bet eņģelis nav gribējis, lai pieaugušie tik ātri atklāj noslēpumu, un uzlicis pirkstiņu uz lūpām kā klusēšanas zīmi. No tiem laikiem radusies tā mazā iedobīte zem deguna pie virslūpas.

Šķiet, kopš tālajiem laikiem mēs uzdomam sev tos pašus jautājumus, katrs savā laikā, katrs savā veidā, katrs citur meklējam atbildes.

Tā ir iešana dvēseles mežā, niršana zemapziņas dziļēs. Tā ir atvērtība un uzdrīkstēšanās dalīties savos meklējumos

un atradumos. Tā arī mēs – liele ļauži – pirmdienas vakarā klausījāmies Ineses lasītas un tulkotas pasakas iz grāmatas „Sievietes, kas skrien ar vilkiem”.

Dažus pilienus no šī mītiskā avota esmu ierasinājusi dvēseles zieda pašā viducīti.

Par uzticēšanos savai patībai, par mātes mīlestības klātesamību visā, kam viņa ir pieskārusies, par pasaules duālo dabu, pretspēku vienību, par sava ķermeņa pieņemšanu ar pateicību, tādējādi godinot ķermenisko piederību senčiem, par bailēm, kas atrauj no radošās darbības, par senajiem tēliem, par darbību virkni, kas ved dvēseli pie atdzimšanas brīdī, kad apziņa un zemapziņa vairs nedarbojas viena pret otru, bet, noslēdzot savdabīgu laulību, atver acis, lai saskatītu acīmneredzamo ar sirdi gluži kā tad, kad iemanto vilka skropstas viedumu.

Pasakas ir vienas no tām, kas veldzē slāpes „pēc ģenētiskajām saknēm” ikreiz, kad esam „nošķirti no garīgās placentas” un tas ir tik dziļi intīms, iekšējs pārdzīvojums, ka sarunas nemaz tik viegli neraisījās. Abpusapputeksnēšanās.

Sandra

Paziņojumi

PET pudeles jānes uz režģa konteineri

Lai mazinātu nometnes radīto ietekmi uz apkārtējo vidi, no pārējiem atkritumiem pārstrādei jāšķiro PET pudeles (plastmasas dzērienu pudeles dažādās krāsas). Režģa konteineris tikai PET pudelēm atrodams pie internāta aiz skolas.

...

Vācam ziedojumus, lai Kristīne varētu piedalīties nometnē

Lai nometnes dalībniece Kristīne Lapuha varētu brīvi pārvietoties un pilnībā piedalīties ievirzēs un aktivitātēs, neskatoties uz redzes traucējumiem, Kristīnei kā personīgās asistentes palīdz Agate Reuta un leva Cīrulle. Palīdzību darbs ir brīvprātīgs, bet ir nepieciešami ziedojumi, lai nosegtu viņu nometnes dalības izmaksas.

Ziedot iespējams Info centrā, kā arī Brīvā mikrofona laikā.

...

Bezmaksas pieeja bezvadu tīmeklim iespējama skolas internētā. Muižā šāda iespēja netiek piedāvāta.

...

Sadziedāšanās notiks vidusskolas zālē, Apvārsnis un Vakara viesis notiks vidusskolas pirmā stāva pirmajā telpā pa kreisi.

...

Pie ziņojuma dēļa ir sākusies pierakstīšanās nakts basketbola turnīram. Var pieteikties individuāli un komandās.

...

Zolītes turnīrs jau šovakar.

Zolītes pirmā kārtā notiks tūlīt pēc brīvā mikrofona nīkšanas un danču starttelpā. Ir iespējama iepriekš pieteikšanās, kā arī pieteikšanās uz vietas (pie manis). Pēc pirmās kārtas uz otro dosies 12-16 spēlmaņu, un pie fināla galda tiksies 3-4 dalībnieki, šie cipari ir atkarīgi no spēlētāju kopskaita. Spēlēsim pa trim vai pa četriem pie viena galda. Ar ko būs kopā jāspēlē un pāris noteikumu īpatnības - to visu precīzēs uz vietas. No spēlmaņiem tiks (pie)prasīta neliela dalības nauda - 40 santīmi. Tas tālāk, lai varētu apbalvot uzvarētāju. Zolītes otrā kārtā - ceturtdien, fināls - piektdien.

Tiekamies pie galdiem!

Kārlis Krūmiņš

Nakts dzīve

Latgale atkal uzvar!

Kurzemnieki, zemgalieši, vidzemnieki un rīdzinieki, saņemieties...Vakarnakts dančos "Zagli" Latgales pārstāvis Reinis Skurulis atkal uzvarēja. Finālā cīņās Latgale pret Rīgu (Kārļa Krūmiņa pārstāvēta) un šoreiz jaunība pārspēja pieredzi un Reinis izcīnīja uzvaru jau otro vakaru pēc kārtas. Būs laikam tomēr mājās trenējies!!!)

Nīkšana atkal jau tāda panīkusi bija... Jaunā „Zagļa” talanta māte Vivita gan centās garu uzturēt, bet dziedāt gribētāju

nebija pārāk daudz. Novilka pāris sērīgas dziesmas un tad jau bija dziesmu grāmatas ārā no pagaldes jāvelk.

Dancotāji bija lustīgi un zāle bija pilnavietējie puīši un meitas ar bija sanākuši un grieza danci. No malas vērojot, biju ļoti pārsteigta, ka Naukšēnos uz dančiem vairāk nāk vietējie puīši nekā meitenes. Tā nu gan vēl nekur nav bijis, bet mūsu nometnes meitām labi- grēks sūdzēties!

Ance

Joki

Vakar Grīnvaldu ģimenes vecākā meita Ance, pusdienas laikā pie galda savam tētim Aināram, kurš pirms brīža bija runājis ar galda kaimiņiem, vaicājusi: "Tēti, vai viņi visi ir tavi draugi?" Tētis meitai atbildējis, ka nometnē visi visiem ir draugi. Ance pēc brīža teikusi: "Jā, te visi labie sabraukuši!"

Šorīt pie brokastu galda Jānis Atis Krūmiņš riktējās apsēsties uz diviem krēsliem. Viņa sieva Inese teica: "Jā, viņš jau laikus iemēģina, kā būs sēdēt uz diviem krēsliem- Okupācijas muzejā un Rīgas domē, kur Jānis ievēlēts no Pilsoniskās savienības saraksta.

Vakar dančos pietrūcis meiteņu

Mazliet vēl gribu pakavēties atmiņās par svētdienu, jo vakardien nekas ievērtības cienīgs nenotika. Džīli atmiņā iespiedies Ingus Ulmaņa koncerts. Kādas dziesmas laikā viņš uz skatuves aicināja jaunu trio - Daigu, Kristīni un Doru. Nabadziņš nebija rēķinājies ar to, ka meitenes prot arī dziedāt! Tiklīdz trio vēra vaļā muti, Ingus palika aizvien kaunīgāks un kaunīgs, līdz ātri paspēja pateikt „pietiek, pietiek” un atraut mikrofonu Daigai no mutes priekšas. Tā lūk, slavenības baidās no konkurences. I nemaz mums to Ulmani nevajag, kad Daiga var pilnu pagalmu piedziedāt.

...

Gāja pa ceļu vakar divi nometnieki un dzīvi apspriedās par kādu puisēnu, kurš viņus pagājšgad eksaminējis Zāļu sievas zinībās. Pēkšņi sieva vīram ķer pie rokas:

-Ei, skat, tā tak viņa mamma!

-Kā Tu zini? Tā taču ir ārzemniece.

-Nu bet skaidrs kā diena - viņš tak arī bija ārzemnieks!

Ko lai saka - visi ārzemnieki laikam vienādi un viens otram rada.

...

Dančos vakar nebijis notikums 3x3 vēsturē - pietrūka meiteņu! Šito skatu! Pilna zāle dancā, un vēl rinda vīru kā ozolu stāv maliņā. Konkurence pieauga, un aiz stūra sākās dabiskā atlase. "Zagli" jau otro vakaru uzvarēja

Reinis. Viņa mamma Vivita pēc tam kaunīgi atzinās, ka visu gadu katru vakaru abi mājās cītīgi trenējoties. Sūrs darbs, saldi augļi.

...

Nīkšana pēc vakardienas kritikas arī gāja uz pilnu klapi. Kaut dažu brīdi tikai pieci cilvēki palika, bet dziesmas vaļā rāva tā, ka prieks! Pats gan tur nebiju, bet man i nevajadzēja būt - savā istabā pa puskilometram dzirdēju, kā vienā brīdī iebrazās Zāļu sieva un sagrieza nīcējus tādos enerģijas augstumos, ka šie aizmirsa par savu panīkušo stāvokli. Iedomājieties, viņa nepilingadīgu (!) bērnu klātbūtnē sākuši skaidrot, kāda ir patiesā doma dažām latviešu dziesmām. Nu šitādas lietas tik solīdā avīzē kā „Robežnieks” neklājas rakstīt. Es gultā aizspiedu ar spilvenu abas ausis ciet, lai nesarkst, dzirdēju tik kaut ko par „jauni ļaudis tā gulēja, ūdens cauri netecēja” un „sacēlās rīta vējš, nopūš vainadziņu”.

...

Gāju gar kopmītnēm, skatos - mīļo pasaulīt! Sēž uz soliņa Kleopatra, rokās blociņš ar pildspalvu, piere saraukta sāpīgā grimasē un acis veras zvaigžņotās debesīs. Laikam centās uzburt nākamo gabaliņu par savām kultītēm. Ko lai saka - visiem jau tik viegli tā rakstīšana neiet.

Naukšēnu papus

Kleopatras radu robežas

Varbūt jauniem 3x3 nometniekiem izraisīs izbrīnu, ko tā Kleopatra dara latviešu pulcēšanās vietā? Ir jau ir man arī īstais - tēva un mātes dāvātais latviešu vārds - Daina. Stabils, drošs, uzticams, dziesmots, ar pienākumu caurvīts. Kurš latvietis gan nezina vismaz vienu Dainu? Jā - bet Kleopatru pazīst visa pasaule! Atšķirība ir! Dainas valda mūsu mazajā mīļajā Latvijā, bet Kleopatrai vajag visu vai neko - bez robežām.

Tas jau nekas, ka šo slavenu, vareno vārdu man deva Uldis Siliņš, tikpat slavens no Austrālijas, tad kad es 2002. gadā Skrundā

Siliņa izrādē centos viņam izpatikt kā suns. Ne jau kā parasts plušķis, bet gan sanbernāra un pūdeļa krustojuma rezultāts.

Par suni jau daļa aizmirsusi, toties vārds palika 3x3 robežās stabili. Un ko nedrīkst Daina, to drīkst Kleopatra. Nu, vai nav izdevīgi palielināt radu robežas?!

Tad nu Dainiski Kleopatriski sveiciens bez robežām visiem 3x3 latviešiem visas nedēļas garumā gan šeit Naukšēnos, Latvijā un visā pasaulē.

Kleopatra